

A Qui facit iudicium calumniam patientibus.] Considerandum hinc est, quod non simpliciter dicit, Qui facit iudicium: sed, Qui facit iudicium calumniam sustinentibus. Duo sunt iudiciorum Dei genera. Vnum, quo puniuntur reprobis: alterum, quo liberantur iusti & innocij. In priori genere per iustitiam iudiciorum cōdemnantur fontes: in posteriori, cuius hinc fit mentio, per benignitatem Dei liberantur insonantes, calumniam sustinentes. Coincidunt quidem ista in ipso opere iudicij diuini: verum hactenus differunt, quod prius reprobis, posterius verò insonantium iudicium vocatur.

OBSER.
Vers. 7.

Dat escam esurientibus.] Dat escam Deus omni carni, sicut alibi canitur. Notandum igitur est hoc loco, quod non simpliciter dicit, *Dat escam*: sed addit, *Esurientibus*. Igitur admonemur, illis potissimum sperandum esse in Dominum, qui hoc in Mundo ad famis rediguntur angustiam. Etenim, qui etiam superflua non esurientibus, sed luxuriantibus suppeditat, quomodo necessaria negaret esurientibus, præsertim cum usus escæ proprius sit, quo esurientes compescatur.

Dominus soluit compeditos.] Vide supra Psalm. 68. versu 6 & Psalm. 107. versu 14.

OBSER.
Vers. 8.

Dominus illuminat cæcos.] Cæcus est, qui oculos quidem habet, usum verò illorum: id est, videndi facultatem non habet. *Cæcum illuminare*, est oculis illius lucem ac videndi facultatem dare. Hoc autem non est nisi eius, qui oculos facit, creator & conditor omnium. Admonemur primum, quàm non satis sit habere membra vitæ nostræ necessaria, nisi & usum illorum accipiamus. Quæ utilitas per dum, ingredi non valentium? Quæ manuum aridarum & contractarum? Quæ aurium sine auditu? Nulla planè. Sic nec oculorum vlla est, si desit usus videndi. Deinde, usum membrorum esse non aliunde, quàm vnde sunt ipsa membra. Vtrumque à solo Deo. Ipse rerum opifex operam suorum, ut solus est author, ita & solus est conseruator ac reparator. Iudicium facere calumniam patientibus, panem dare esurientibus, soluere compeditos, erigere depressos, diligere iustos, custodire aduenas, subleuare pupillos & viduas, potest etiam homo, & hominibus ista præcipiuntur: verum cæcos illuminare, claudos restituere, mutis linguam soluere, surdis aures aperire, manus aridas curare, & quæ alia sunt huiusmodi, nec est in facultate humana, nec hominibus diuino mādato præceptum, sed gloriæ opificis reseruatam. Quapropter huiusmodi diuinæ non solum benignitatis, sed & virtutis argumenta, & reseruatæ fuerant Christi diuinitati comprobandæ, & singulari consilio Dei Prophetis vaticinijs prædicta. Gloriam hanc opificis Dei inuertunt, & ad creaturas transferunt, qui corporum ac membrorum suorum curationem arti medendi impossibilem, non à Deo creatore suo, sed vel ab angelis, vel à mortuis sanctis petunt.

Dominus erigit depressos.] Vide Psalmo præcedenti, versu 14.

Dominus diligit iustos.] Vide Psalmo 5. versu ultimo, quid sit esse iustum: & vnde sit, quod iusti à Domino diliguntur. Vide Psal. 11. versu ultimo. Verè felices sunt, qui diliguntur à Domino. Hinc illa de iustis prædicantur in Psalmis, quod benedicantur à Domino, Psalm. 5. quod Deum in generatione sua habeant. Psal. 14. quod intenti sint in illos oculi Domini, Psalm. 34. quod sustententur à Domino, quod non deserantur, quod salus eorum sit à Domino, Psal. 37. quod non sinantur perpetuò fluctuare, Psal. 55. quod exaltanda sint eorum cornua, Psalm. 75. quod germinaturi sint instar palmarum, Psal. 92. quod memoria eorum futura sit sempiterna, Psalm. 112. & pleraque consimilia alia. Simul illud admodum stupendum est, quod qui usque ad eò sunt amabiles, ut à Domino diligantur, tam infenso odio filiorum huius seculi sunt obnoxij: deniq; qui non perituris, sed veris ac sempiternis bonis sunt felices, tam raros sortiuntur æmulatores in hoc Mundo, imò quod adhuc insanius est, pro infelicissimis habentur. Sed hæc est Mundi malitia ac cæcitas.

Dominus custodit aduenas.] Quæ notanda sint de aduenis, viduis ac pupillis, vide Psalm. 94. versu 6.

OBSER.
Vers. 9.

Et viam impiorum disperdit.] Vide Psalmo 1. versu ultimo.

OBSER.
Vers. ult.

Dominus regnat in seculum.] Vide Psal. 10. vers. 16. Psal. 93. vers. 1. Psal. 99. vers. 1.

Deus tuus Zion.] De Sion vide supra 2. vers. 6. & Psal. 87. vers. 2.

PSALMVS CXLVII.

ARGVMENTVM PSALMI.

Prouocat Psaltes populū Dei, ac singulariter ciues Hierusalem ad laudandum Dominū, propter illius benevolentiam erga ipsos ac ciuitatem Sion declaratam. Diuidunt autem Arabs, Græcus & vulgata Latina Psalmum hunc in duos, & à duodecimo illius versu Psalmū 147. inchoant. Nos tamē Ebraicam diuisionem retinebimus, quam & Hieronymus secundam esse iudicauit.

AVDATE Dominum, quoniam bonum est psallere Deo nostro, quoniam iucundum decet laus. VERS. I.

2. Aedificans Hierusalem Dominus, exules Israëlis congregabit.

3. Qui sanat contritos corde, ac medetur doloribus eorum.

4. Qui numerat numerum stellarum, omnibus nomina vocat.

5. Magnus Dominus noster, & magnus virtute: intelligentiæ eius non est numerus.

6. Attollit adflictos Dominus, prosternit impios usq; ad terram.

7. Cantate Domino in confessione, psallite Deo nostro in cithara.

8. Qui obducit cælum nubibus, parat terra pluuiam, producit in motibus herbam.

9. Qui dat iumentis cibum ipsorum, pullis cornuorum inuocantibus.

10. Non